

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท๒๓๑๐๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

ผู้สอน

ครูแรมเดือน บุญชู

เรื่อง

บทละครพูด เรื่องเห็นแก่ลูก

ภาษาไทย

มัธยมศึกษาปีที่ ๓

บทละครพูด เรื่องเห็นแก่ลูก

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. อธิบายความรู้ ข้อคิด
เนื้อหาจากวรรณกรรม วรรณคดีได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

๒. สรุปเนื้อหา และนำข้อคิด
จากวรรณกรรม วรรณคดีไปใช้

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่

๓

หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย

วรรณคดีวิจักขณ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

๕๖.-

บทละครพูด เรื่องเห็นแก่ลูก

หนังสือที่ใช้
ในการเรียน
การสอน

นำเรื่อง

บทละครพูด เรื่องเห็นแก่ลูก

เป็นบทละครพูดพระราชนิพนธ์

ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

ทรงใช้พระนามแฝงว่า “พระขรรค์เพชร”

นำเรื่อง (ต่อ)

บทละครพูด เรื่องเห็นแก่ลูก

เป็นบทละครพูดขนาดสั้นเพียงหนึ่งองก์
สันนิษฐานว่าเป็นบทละครพูดภาษาไทยเรื่องแรก
ที่ทรงพระราชนิพนธ์ด้วยพระองค์เอง

ประวัติผู้แต่ง

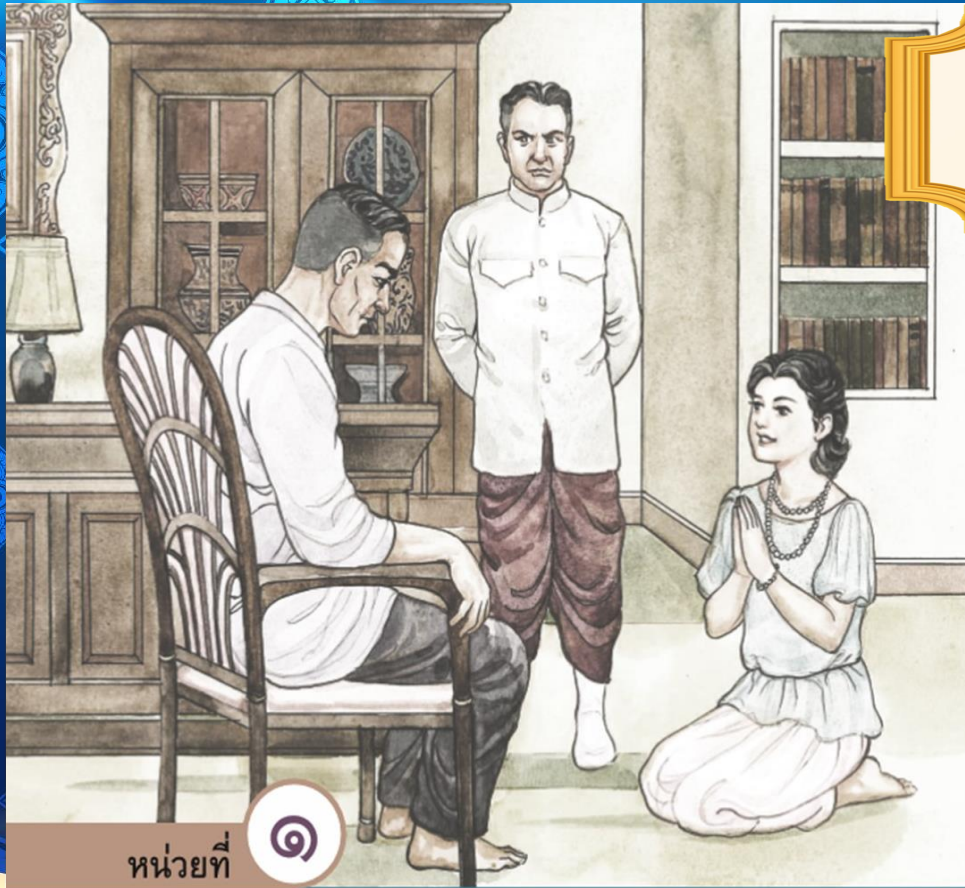
พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
พระราชสมภพเมื่อวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๒๓

ลักษณะการแต่ง

เรื่อง เห็นแก่ลูก

แต่งเป็นบทละครพูด

เป็นเรื่องขนาดสั้น มี ๑ องก์

หน่วยที่

๑

บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก

เรื่องย่อ

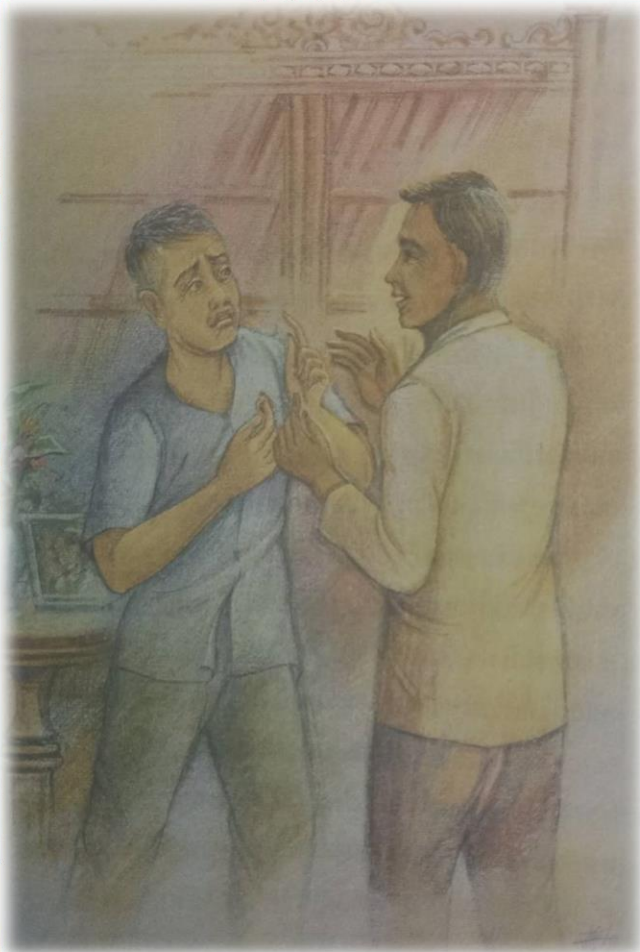
พระยาภักตินฤนาถกับนายลำเคยเป็นเพื่อนสนิท
นายลำมีบุตรสาวชื่อ ลออ เมื่ออายุได้ ๒ ขวบ
นายลำถูกตัดสินจำคุกเป็นเวลา ๑๐ ปี
ฐานทุจริต พระยาภักดีจึงอุปการะแม่ลออ
เป็นบุตรบุญธรรม

เรื่องย่อ (ต่อ)

๑๕ ปีต่อมา นายล้ามาที่บ้าน
พระยาภักดี ในสภาพสิ้นเนื้อ
ประดาตัว หวังพึ่งพาแม่ลออ
ที่กำลังจะแต่งงาน

เรื่องย่อ (ต่อ)

เพราะเกรงว่าบุตรสาวจะอับอาย
และถูกสังคมรังเกียจ จึงเสนอเงิน
ให้แก่นายล้า ๑๐๐ ชั่ง แต่นายล้า
ไม่ยอมจนทั้งคู่เกือบต้องใช้กำลัง

เรื่องย่อ (ต่อ)

ครั้นแม่ลออกลับมาบ้านก็ได้สนทนากับนายลำนายลำนจึงได้รับรู้ความรู้สึกของแม่ลออที่มีต่อตนในฐานะผู้ให้กำเนิดและไม่อาจลบภาพบิดาที่แสนดีในมโนภาพของแม่ลออได้ นายล่ายอมจากไปโดยไม่บอกความจริงแก่แม่ลออ

ศัพท์น่ารู้

เกล้าผม

คำแทนตัวผู้พูดเพศชาย

เมื่อใช้พูดกับผู้ใหญ่ด้วยความเคารพมาก

ปัจจุบันใช้คำว่า เกล้ากระผม

ศัพท์น่ารู้

ขอบพระเดชพระคุณ ขอขอบคุณ ใช้พูดกับผู้อาวุโส
หรือข้าราชการชั้นผู้ใหญ่

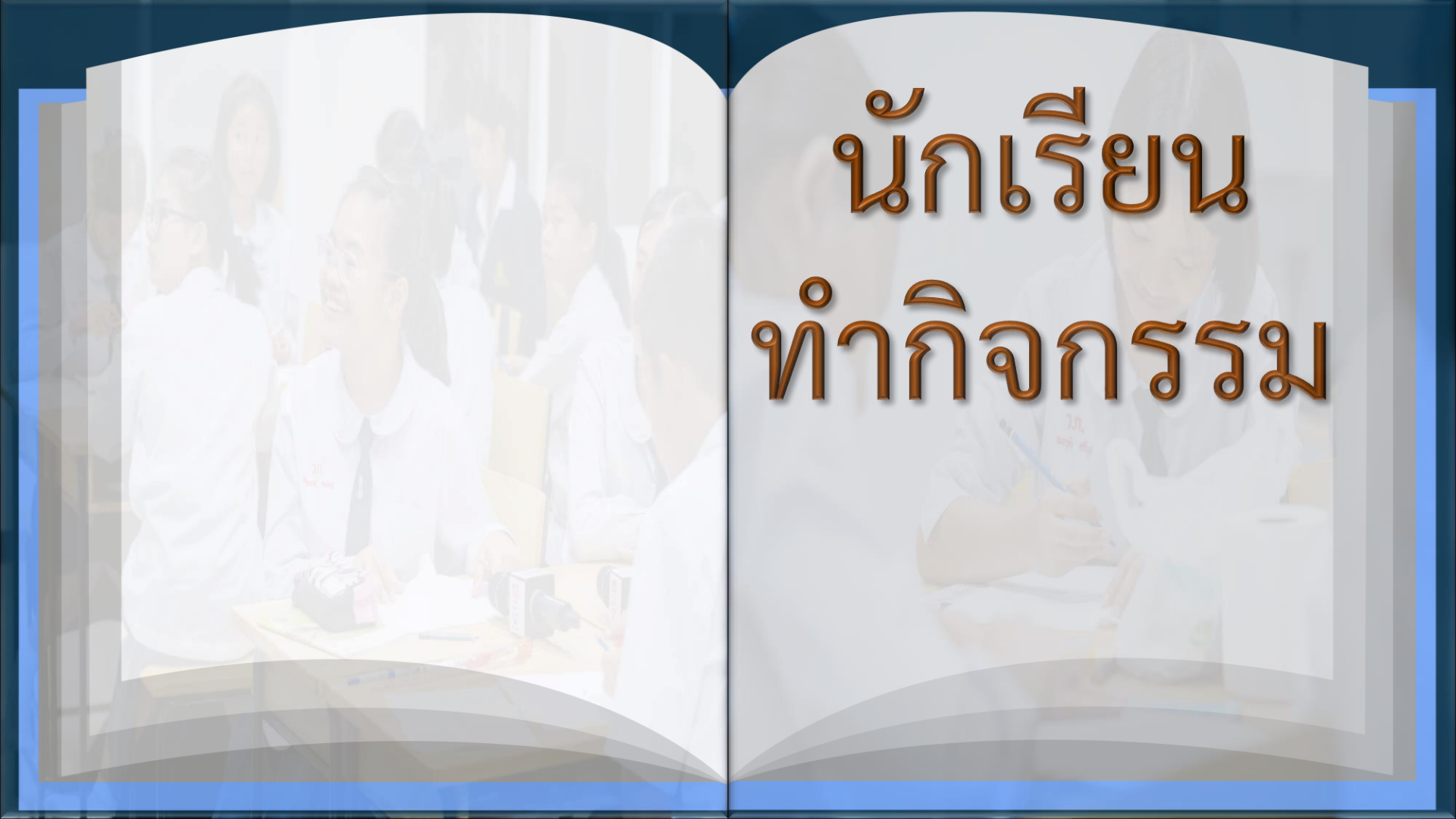
ศัพท์น่ารู้

เสมียนบาญชี

พนักงานบัญชี

ปัจจุบันใช้เสมียนบัญชี

นักเรียน ทำกิจกรรม

ใบงาน เรื่องต้นไม้

เรื่องเล่า “ต้นไม้”

ไม้ต้นเดียวกัน ท่อนหนึ่งกลายเป็น

พุทธรูป ท่อนหนึ่งกลายเป็นไม้กระดาน

ไม้กระดาน รู้สึกไม่พอใจ “เราต่างก็เป็นไม้
ที่มาจากต้นเดียวกัน ทำไมคนอื่น ๆ ถึงเหยียบบั่น
เพื่อขึ้นไปกราบเธอ”

ใบงาน เรื่องต้นไม้

พุทธรูปบอกกับไม้กระดานว่า “เพราะเธอถูกเลื่อย
เพียงครั้งเดียว แต่ฉันถูกแกะ ถูกกรีด เป็นพั่น เป็นหมื่นครั้ง”
ชีวิตคนก็เช่นกัน หนได้กับการหล่อหลอม ชีวิตจึงเกิดคุณค่า
เมื่อใดก็ตามที่เธอเห็นความรุ่งเรืองของใคร ๆ อย่าได้เกิด
ความอิจฉา แต่จงถามตัวเธอเองว่า เธออดทนและทุ่มเท
มากกว่าใครคนนั้นแล้วหรือยัง